

בס"ד

עלון שבועי היוצא לאור
על-ידי הקהילה
הספרדית בראשות
הרב איתמר יוסף
רב ביה"כ
"כרם שלמה"
רח' יצחק רפאל 7
הר חומה, ירושלים

בית הכנסת

כרם שלמה

מאמר הרב לשבת חג הפסח

לו חכמה והשכלה בתורה הקדושה. וכן אמרו בגמרא ברכות דף מ' ע"א שאין התינוק יודע לקרות אבא עד שיטעם דגן, וכן על דרך זה ביתר שאת ויתר עוז במצה, אשר בה טמונים ניצוצות גבוהים ביותר אשר מחזקים את כח האמונה של נפש האלוקית. וכמאמר רבי נחמן מברסלב שהמצה היא "חתיכת אלוקות", וצריך לכוון בזה בזמן שאוכל את המצה- לקבל חכמה אלוקית ואמונה מזוככת בהשם יתברך ורפואה לנפש ולגוף.

מרור- מרור זה על שום שמיררו המצרים את חיי אבותינו במצרים. ולכאורה למה לנו לזכור כעת את המרירות? אלא כדי שנזכור תמיד שאויבנו הקמים עלינו הם רעים ורצונם לעשות כל אשר ביכולתם כדי להרע לנו ח"ו, ולולא הקב"ה שעוזרנו ומצילנו לא היינו יכולים לעשות דבר. וכותב רבינו יעקב חיים סופר בעל "כף החיים" בסימן תע"ה אות כ"ב ש"מרור" גימטריא "מות" שהם דינים קשים וצריך ללעוסם ולמתקם ולטווחם בשיניים למתק המרירות שבהם, וצריך לכוון בשעת אכילתו למתק הדינים.

ולסיכום, יש לדעת שבליילה זה, ליל הסדר הקדוש, זוכים לאורות עליונים שלא כסדר כל השנה בסדר יו"ט רגיל, וזאת הסיבה שאנו אומרים בלילה זה הלל גמור מה שאין כדוגמתו בשאר לילות יום טוב שאין אומרים כלל הלל בלילה, כמבואר בשער הכוונות דף פ"א עמודה ב'. וצריך להיזהר מאוד שלא לכעוס בלילה הקדוש והנורא הזה כידוע מליקוטי מוהר"ן תורה ס"ח חלק ראשון שהבעל דבר (היצה"ר) כשרואה שמשלתשל ויורד שפע לאדם אז מזמין לו כעס כדי להפסידו את השפע הרוחני והגשמי שצריך לזכות לו, ומצד שני צריך לקיים את כל הסדר בשמחה וחיות דקדושה.

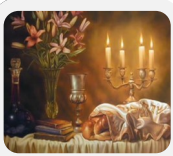
חג כשר ושמח לכל בית ישראל.

שבת שלום, איתמר יוסף

"רבן גמליאל היה אומר: כל מי שלא אמר שלושה דברים אלו בפסח, לא יצא ידי חובתו ואלו הן: **פסח, מצה ומרור**". רואים אנו בדבריו אלו שזהו עיקר הלילה, והסבר העניינים הללו הוא:

פסח- עניין הבנה עמוקה בנס שהקב"ה עשה עמנו שפסח על בתי היהודים במצרים ולא היכה את בכורות ישראל שכן היו עמ"י משוקעים במ"ט שערי טומאה כאומרנו בהגדה את הפסוק ביחזקאל ט"ז, ז': "**ואת ערום ועריה**", ופרש"י: עירומים מן התורה והמצוות. ועשה עמנו השי"ת חסד גדול שנתן את מצוות קרבן הפסח ואת דם המילה ובכוח שתי מצוות אלו ניצלנו כמאמר הפס' "**ואומר לך בדמיך חיי, ואומר לך בדמיך חיי**", ודרשו רבותינו: שני דמים- דם הפסח ודם המילה.

מצה- "על שם שלא הספיק בצקם של אבותינו להחמיץ עד שנגלה עליהם מלך מלכי המלכים הקב"ה וגאלם". ובזוהר הקדוש נקראת המצה "אסוואת" שפירושה "רפואה". וכן קורא למצה "מאכל האמונה", ומסביר רבינו האדמו"ר הזקן בספרו "תורה אור" שבמהלך כל השנה זהו פלא גדול איך המאכלים הגשמיים שמיסודות החי והצומח יש בהם כח להחיות את האדם שהוא במדרגה של מדבר שגבוהה מהם ובכל מקום הקטן איננו יכול להחיות את הגדול. ומתוך ע"פ רבנו האריז"ל בפירוש הפסוק "**כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל מוצא פי ה' יחיה האדם**", שבאמת בלחם גשמי אין כוח ויכולת להחיות את נשמת האדם בגוף שהיא רוחנית אלא מה שמחיה את האדם זהו ניצוצות הקדושה שנמצאים בכל מאכל, וזה נקרא בפסוק "**פי ה'**", וניצוצות הקדושה האלו אשר טמונים במאכל גבוהים מאוד ששורשם גבוה מנפש האדם ולכן יש ביכולתו של מאכל גשמי להחיות את האדם, ואף לחזק כח שכלו והבנתו ולכן אמר רב נחמן בגמרא בבא קמא דף ע"א ע"ב: "זה שלא אמרתי לכם טעם הלכה בלילה, בגלל שלא אכלתי בשר שור". נמצא שבכח אכילתו נוספה

תאריך	כניסת שבת הדלקת נרות	צאת השבת	רבינו תם	הפטרה
ט"ו ניסן—א' פסח תשע"ו	18:34	19:51	20:30	ויאמר יהושע אל (יהושע פרק ה')

סיפור לשבת

פסח על גבול המערכת

הכוננות במערכת הביטחון הייתה ברמה הגבוהה ביותר כבר כמה ימים. מידע מודיעיני אמין ביותר הורה על כוונת מחבלים לחדור לישראל דרך גבול הצפון, להניח מטען צד ולנסות לחטוף חיילים. כוחות רבים הוקצו לאזור הגבול, מזל"טים חגו מעל וכל החופשות ביחידות בוטלו.

אחת היחידות שהשתתפו בסריקות הייתה יחידת חיילי הסדר. כל התכניות שלהם לזכות לחופשה ירדו לטמיון. זה היה חול המועד פסח, ורבים ביקשו לבלות את החג בחיק משפחותיהם, אבל כל יציאה נדחתה עתה עד לתום הכוננות.

גבי, חייל ממושב בדרום הארץ, עלה לקומנדקר לסיור על גבול המערכת. הנהג היה חייל ממוצא רוסי שהוא לא הכיר. 'היי, קוראים לי גבי', הציג את עצמו. 'ואני יבגני', השיב הנהג. 'ברוך הבא לטיול השנתי של בית הספר'.

שניהם צחקו ונראה היה שהקרה הראשוני ביניהם הופשר.

הם החלו בנסיעה על גבי שביל העפר הצמוד לגדר המערכת, כשעיניהם מביטות לכל עבר וסורקות את השטח. לגבי היה מצב רוח גרוע. בשנה שעברה הוא חגג את חג הפסח במושב, עם הוריו, אחיו ואחיותיו, וכמובן סבו וסבתו. ליל הסדר היה כל כך יפה, וכל ימי חול המועד הם בילו ביחד באווירה משפחתית חמימה. הוא נזכר במצות העגולות שסבא היה אופה, ובכל המאכלים המסורתיים שמוגשים לשולחן הערוך, ואילו השנה הוא זרוק פה, בלי שום אווירת חג, רודף אחרי מחבלים וכמעט שוכח שזה חג.

יבגני זמזם לעצמו איזה שיר, והיה שקוע במחשבות משלו. שניהם היו דרוכים ומתוחים. עיניהם סקרו כל הזמן את הסביבה. כל שיח קטן בצד הדרך נדמה להם כמחבל עם רובה שלוף, כל עיקול העלה את החשש ממארב מתוכנן.

הנסיעה נמשכה והמתח הלך וגבר. לאחר כמה דקות הוציא יבגני חבילה מכיסו והניח אותה ביניהם. 'קח, תתכבד', אמר לגבי. 'תאכל משהו'.

'תודה', אמר גבי והוציא מתוך החבילה וופלה אחת.

הוא אחז את הוופלה בידו והתכונן לברך ברכת 'בורא מיני מזונות' - כשלפתע נזכר: פסח היום! הוופלה הוא חמץ!

'עצור מיד!' צעק גבי ליבגני.

יבגני עצר את הרכב בבת אחת ותפס את נשקו.

'מה קרה?' שאל כשכולו דרוך.

'אתה מטורף? אתה מביא לי וופלים?' צעק גבי. 'כמעט אכלתי את זה'.

'תגיד לי, מה עובר עליך?' שאל יבגני. 'מה הבעיה שלך? זה לא וופלים ממולכדים...'

'היום פסח, והוופלים שלך הם חמץ', לא נרגע גבי. 'בגללך כמעט אכלתי חמץ'.

'זו הבעיה שלך?' צחק יבגני, 'כבר חשבתי שראית איזה מחבל'.

'אני לא מוכן שהוופלים יהיו ברכב', אמר גבי שלא הצליח להירגע. 'תזרוק אותם החוצה. גם לך אסור לאכול את זה. גם אתה יהודי, יבגני'.

'יהודי יהודי, אבל הוופלים טעימים', צחק יבגני וקירב וופלה אחד לפיו.

'יבגני, צעק גבי בחרדה, 'אל תאכל. זה אסור. אם אתה אוכל, אני יוצא החוצה'.

'אל תבלבל במוח', הגיב יבגני, אבל גבי כבר עשה מעשה: הוא פתח את הדלת, וירד אל מחוץ לקומנדקר.

'תגיד לי, אתה מטורף?' צרח יבגני, 'תיכנס מיד לרכב, זה מסוכן'.

'לאכול וופלים בפסח זה יותר מסוכן', אמר גבי. 'אני חוזר ברגל לבסיס'.

'יאללה אתה גם כן', התעצבן יבגני, 'אתה יודע מה? לך ברגל ואני ממשיך בנסיעה. להתראות בבסיס'. והוא לחץ על דוושת הגז והמשיך בנסיעה.

החרדה של גבי מכך שהוא כמעט אכל חמץ, הפכה עכשיו לפחד נורא. הוא היה לבד בלב שטח מסוכן. הוא חשב שהוא עומד לצאת מדעתו מרוב חרדה. הוא הבין שהוא עשה שטות בכך שירד מהרכב. הסלידה מהחמץ העבירה אותו על דעתו, וחוז מזה, איזו זכות יש לו לומר ליבגני מה לעשות? הוא יכול לשכנע אותו ולהסביר שאסור לאכול חמץ, אבל מה פתאום הוא כופה עליו את דעתו? 'זה לא מתאים לי', הרהר גבי.

לא חלפה חצי דקה, וקולות ירי עזים פילחו את השקט, ומיד לאחר מכן החריד את האזור פיצוץ אדיר.

'זה יבגני', הרהר גבי בחרדה, 'הוא נתקל במחבלים'.

הוא תפס את נשקו והחל לרוץ קדימה כשהוא קורא בשמו של חברו.

למרבה ההקלה הוא שמע מישחו קורא לו מבין השיחים. זה היה יבגני, המום ומבוהל מהפיצוץ. מחריש האוזניים, אבל בריא ושלם.

תוך דקה נדמתה כל הגזרה לשדה קרב. עשרות חיילים מילאו את השטח, מסוקים חגו מעל, ומרדף התנהל אחרי חוליית המחבלים. ארבעה מהם נהרגו, ורק אחד נתפס חי, ונלקח מיד לחקירה.

המחבל היה צעיר לבנוני, מבוהל ומבועת. הוא סיפר שהוא וחבריו הטמינו מטען רב עוצמה, והמתינו לרכב הצבאי הראשון שיעבור בשביל. הרכב של יבגני התקרב, אך אז הנהג הבחין בהם, והשליך לעברם רימון. הם הבינו שהם התגלו, החלו לירות והפעילו את מטען הצד למרות שהרכב הצבאי עוד היה רחוק ממנו, ואז החל המרדף אחריהם.

החוקר יצא מחדר החקירות, וניגש אל יבגני שהיה בחוץ. 'כל הכבוד', אמר לו. 'ברימון שזרקת עליהם, מנעת אסון גדול'.

'רימון? איזה רימון?' שאל יבגני.

'המחבל אמר שעצרת וזרקת עליהם רימון', אמר החוקר - ולא הבין מדוע יבגני פורץ בצחוק גדול ומחבק את גבי, שגם הוא עדיין לא הבין מה קורה.

'לא זרקתי שום רימון', הסביר יבגני לכולם. 'פשוט היה לי ויכוח עם גבי כמה דקות לפני הפיצוץ על חבילת וופלים. כשראיתי שזה כל כך חשוב לגבי, החלטתי לזרוק החוצה את חבילת הוופלים ולחזור לאסוף אותו. המחבלים שראו אותי עוצר וזורק משהו, היו בטוחים שהם התגלו ושזה רימון, ובזכות זה ניצלתי'.

יזרעאל

הרב אברהם בן עזריה זצ"ל
(נולד ב' בטבת תרמ"ב, נפטר ה' באלול תשכ"ד)
דרושים על פרשיות השבוע

זרה של אלו כנזכר במלכים א': **וַיִּתְּעַב מְאֹד, לְלֶכֶת אַחֲרֵי הַגִּלְלִים--** ככל, אֲשֶׁר עָשׂוּ הָאֲמֹרִי, אֲשֶׁר הוֹרִישׁ ה' מִפְּנֵי יִשְׂרָאֵל (מלכים א' פרק כ"א פסוק כ"ו). וכן בדברי הימים ב': **וַיְהִי אַחֲרֵי כֵן בּוֹא אֲמֻצִּיָּהוּ מִהַכּוֹת אֶת-אֲדוֹמִים וַיָּבֵא אֶת-אֱלֹהֵי בְנֵי שְׁעִיר, וַיַּעֲמִידֵם לֹא לְאֱלֹהִים; וְלִפְנֵיהֶם יִשְׁתַּחֲוֶה, וְלֵהֶם יִקְטֹר** (דברי הימים ב' פרק כ"ה פסוק י"ד). על-כן רש"י ז"ל הביא המקרא צפניה ג' כנ"ל, שצריך לעם בני ישראל ללכת בדרכי תורתנו הקדושה – כשיכיר את הגויים מפניהם ויעשה להם ניסים ונפלאות, לתת לבורא יתברך שבח והודאה. על-כן אמר: **וַאֲנִי אֶקְשָׁה, אֶת-לֵב פְּרָעָה;** וְהִרְבִּיתִי אֶת-אֱתֵמִי וְאֶת-מוֹפְתֵי, בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם (שמות פרק ז' פסוק ג). למען רבות מופתיי, שכל העולם יראו נפלאותיי ויקחו מוסר.

וַאֲנִי אֶקְשָׁה, אֶת-לֵב פְּרָעָה; וְהִרְבִּיתִי אֶת-אֱתֵמִי וְאֶת-מוֹפְתֵי, בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם (שמות פרק ז' פסוק ג). פירש"י ז"ל: מאחר שהתריס כנגדי והרשיע ואמר: וַיֹּאמֶר פְּרָעָה--**מִי ה' אֲשֶׁר אֶשְׁמַע בְּקוֹלוֹ, לְשַׁלַּח אֶת-יִשְׂרָאֵל:** לֹא יִדְעִתִּי אֶת-ה' וְגַם אֶת-יִשְׂרָאֵל לֹא אֶשְׁלַח (שמות פרק ז' פסוק ז). **הִכְרַתִּי גוֹיִם, נִשְׁמָו פְּנוֹתָם--הִתְחַרְבְּתִי חוּצוֹתָם, מִבְּלִי עוֹבֵר; נִצְדָּדוּ עֲרִיקָם מִבְּלִי-אִישׁ, מֵאֵין יוֹשֵׁב** (לפניהם פרק ג פסוק ו). וכן אמרה תורתנו הקדושה; וכל ישראל ישמעו ויראו בזמן בית המקדש, היו אומות העולם מביאות מנחה לה' וכולם השליכו איש אלי כספו וזהבו ואמרו אלקיהם של ישראל אמת כמו שכתוב בספר שבילי עולם. ויש מהם שעשו צורות כתמונת כלי בית המקדש בחושבם שעל ידי אלו הכלים והתמונות ישראל עובדים להבורא יתברך, כי מקודם לזה לא היו מכירים ידיעת הבורא יתברך. יש מהם מאמינים בשתי רשויות, וזה לטלה וזה לשעיר, זה לשמש וכו'... כמו שהביא הרמב"ם ז"ל במורה נבוכים: בזמן בית המקדש ידעו והכירו את ה' יתברך שעשה נקמות לאומות העולם והוציא את ישראל מתוכם והציל אותם מידם. ובכל זאת, החוטאים שבהם היו הולכים אחרי עבודה

הלכה למעשה

הלכות יום טוב - ספר חזון עובדיה

א' - מצוות יו"ט לחלקו חציו לבית הכנסת ולבית המדרש ללמוד תורה וחציו לאכילה ושתיה ושמחה - עמוד צ'.
ב' - כשם שבשבת יש נשמה יתרה לאדם, כך ביום טוב, לכן תקנו חז"ל לומר "נשמת כל חי" כמו בשבת, וצריך ללבוש בגדים נאים לכבוד יו"ט ובגדי יו"ט יהיו יותר טובים מהבגדים של שבת - עמוד צ"א.

7 נקודות לחיפה
בכפות הידיים
להפגת כאבים

מדור מדע ובריאות

המשך משבוע שעבר:

כללי חימום: לפני כל טיפול בנקודות לחץ שבכפות הידיים עליכם לשפשף את הידיים אחת בשנייה כדי להגביר את זרימת הדם, החום והרגישות. לאחר מכן, השתמשו באגודל תוך כדי תמיכה של שאר האצבעות, בכדי לעסות בעדינות את האזורים הנבחרים, וכלל זה תקף בכל הסעיפים. יש לבצע עיסוי בנקודה הנבחרת במשך 1-5 דקות, ומומלץ לחזור על הפעולה 1-5 פעמים ביום לשם קבלת תוצאות מרביות. כמו כן, במידה ומדובר באזור רגיש יותר, יש ללחוץ בעדינות על הנקודה הכואבת במשך כ-3-5 שניות. לאחר מכן יש לעסות לאט ובעדינות את אותה הנקודה בתנועה מעגלית בכיוון השעון כ-5 פעמים, ולבסוף לאפשר לאזור הכואב לנוח באמצעות הפוגה קטנה.

4. קלוקל קיבה

הפעילו לחץ ישיר באמצעות האגודל על מרכז כף היד, או שתוכלו לעסות ולחמם את כל האצבעות מה שעל פי הרפואה הסינית המסורתית, תורם להרגעת הקיבה והטחול.

מתכון ביטול לשבת קודש - "ואכלת ושבעת וברכת"

עוגת שוקולד לפסח

מצרכים למתכון:

200 גרם שוקולד מריר
6 ביצים, מופרדות לחלבונים וחלבונים
כוס סוכר
200 גרם חמאה רכה
100 גרם שוקולד חלב

הוראות הכנה:

1. ממיסים את השוקולד המריר על אבטם אדים (קערה מעל סיר עם מים רותחים - בן מארי).
2. מקציפים את החלבונים יחד עם רבע כוס סוכר, עד לקבלת קצף יציב.
3. בקערה נפרדת מערבבים את החמאה הרכה עם שלושת רבעי כוס הסוכר שנותרה (רצוי במיקסר, אבל אפשר גם

- ידנית). מוסיפים את החלבונים בהדרגה (אחד אחד), ולבסוף מאחדים עם השוקולד המומס לתערובת אחידה.
4. מקפלים בעדינות את החלבונים המוקצפים עם תערובת החמאה והשוקולד עד לקבלת קרם אחיד. מחלקים את התערובת לשני חלקים שווים.
 5. משמנים תבנית בקוטר 24 ס"מ ומניחים בה את מחצית הקרם.
 6. אופים בתנור שחומם ל-175 מעלות למשך 20 דקות, ומצננים.
 7. שופכים את מחצית הקרם שנותרה על העוגה, ומצננים 4 שעות לפחות במקרר.
 8. מגרדים שוקולד חלב מעל העוגה ומגישים.

לבריאות ושבת שלום

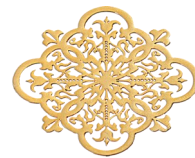
זמן עבודה: 40 דקות, סוף זמן הכנה 4 שעות, רמת קושי: כל אחד יכול.

חכמי ישראל

יצחק אבינו ע"ה זצוק"ל

(נולד בחג הפסח בשנת ב'מ"ח 1712 לפה"ס, נפטר בגיל 180 בשנת ב'רכ"ה 1532 לפה"ס.)

השני באבות האומה הישראלית. בנם של אברהם אבינו ושרה אימנו. נולד לעת זקנת הוריו לאחר שנים רבות בהם היו חשוכי בנים. בנסיון העקידה, כאשר ציווה ה' על אברהם להקריב את בנו לקורבן לה', נתגלה יצחק באהבתו לה' ובנכונות למסור את נפשו. חז"ל מרבים לספר בשבחו, כיצד הניח לאביו לעקוד אותו כשה לעולה, אף שכבר היה אז בן 37 שנים. זכות העקידה ומסירות נפש זו של אברהם ושל יצחק, נקבעה לדורות בנפש האומה הישראלית והיא מוזכרת בתפילותיהם של ישראל בכל עת ובעיקר בעיתות צרה.

חכמים אמרו שעפרו של יצחק נראה לפני הקב"ה כמונח וצבור על המזבח. כשבא רעב על ארץ כנען, נאלץ יצחק להעתיק משכנו לעיר גרר שבארץ פלישתים, ואף היה בדעתו לרדת למצרים, אולם הקב"ה עצר אותו מלעשות זאת, ואף ברח אותו, ברכה שהעשירה אותו ושרתה בכל דבר ששם בו את ידו. יצחק נשא את רבקה אמנו לאישה, ולהם נולדו תאומים: עשיו ויעקב. יצחק נפטר בחברון זקן ושבע ימים, ונקבר על ידי עשיו ויעקב בנו במערת המכפלה. חז"ל למדו מן הפסוק: **"ויצא יצחק לשוח בשדה"**, שיצחק תיקן את תפילת מנחה.

בעזרת ה' - בשעה טובה ומוצלחת מתחילים בבניה!

ביכנ"ס הספרדי עמותה: "מצפה רחל" בשכונת חומת שמואל/הר חומה למרגלות ההר הצופה אל עבר קבר רחל.

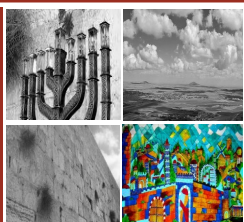
לפניכם מוצגת הדמיה של בנין בית הכנסת אשר עתיד להבנות אם ירצה ה'. ובכן אנו פונים בקריאה נרגשת לכל בעלי יכולת, וכן לשאר הציבור הקדוש, ונותנים לכולם את האפשרות והזכות לסייע בתרומות הבניין כולו, או בחלקו, על מנת שיזכו לתת יד בהקמת בית הכנסת המיוחד הזה, ובפרט לאלו הרוצים לקרות את שם בית הכנסת על שם יקיריהם ולעילוי נשמתם, שהוא נחת רוח לנפטר שאין כדוגמתו. כמו כן, ניתן לסייע בבנין ברכישת מטרים בודדים. לפרטים נא ליצור קשר עם **אבישי קוקה: 055-665-5902** או דרור בר און **dror_baron@yahoo.com** או לשלוח לדוא"ל: 050-360-1818 לתרומה בעילום שם אפשר להפקיד כל סכום - מ.ע: 580501302 לצורכי החזרי מס ולפקודת "מצפה רחל" בנק הפועלים סניף ראשי 783 ככר ציון י-ם מספר חשבון: 353814 כל תרומה תתקבל בברכה.

לוח זמני תפילות ושיעורי תורה

לרגל ליל הסדר והמועד לא יתקיים שיעורו הקבוע של הרב **בלילה** וכן לא יתקיים השיעור הקבוע לנשים.

שיעורי תורה		תפילות ערב שבת		שעות תפילה בימי חול	תפילות חול המועד
יום ראשון	הלכות תפילה	שיר השירים	18:30	06:45 קורבנות	שחרית
יום שני	שערי קדושה	מנחה לערב שבת	18:44	18:55 מנחה וסמוך ערבית	מנחה וערבית
יום שלישי	בן איש חי	תפילות ושיעורים בשבת		שיעורי תורה בכל יום אחרי תפילת ערבית עם הרב איתמר	
יום רביעי	התניא הקדוש	שחרית	07:30	שעה הערות	יום שישי
יום חמישי	הלכות שבת	מנחה מניין א'	13:25		
		שיעור בגמרא	14:00		
		מנחה מניין ב'	17:30		
		שיעור הלכה	19:00		
		ערבית של מוצ"ש	19:41	05:25	תפילת שחרית בנין
		צאת השבת 19:51		09:27	סוף זמן אכילת חמץ
				10:43	סוף זמן שריפת חמץ

COLOR-PRINT
0197-0197
WWW.PRINTIL.COIL | 072-24-24-245

העלון לעילוי נשמות: **אלי אליהו בן רחל ז"ל, עזרא בן סלימה ז"ל.**

כל המעוניין לתרום להצלחת העלון או להקדישו לרפואה, הצלחה או לעילוי נשמות: אנא צרו קשר עם דרור בר און 050-360-1818 או dror_baron@yahoo.com